

Výroční zpráva souboru Tantehorse 2019

Tantehorse z.s.

„Seskupení Tantehorse v projektu !O! projevilo nové směřování, otevřelo náruč nastupující taneční generaci, a přitom zachovalo věrnost své dramaturgické linii. Totiž zpracování palčivých témat.“ Daniela Machová, ArtZóna ČT

V posledních třech letech se soubor Tantehorse zaměřuje na projekty propojující angažovaná společenská témata a současný tanec (např. ve spolupráci s Green doors – sociální rehabilitací pro lidi s duševním onemocněním) a to jak v nedivadelních prostorech, které zviditelňuje (osm uvedení imerzivního představení !O! – Family Therapy v industriálním prostoru Pragovky), nebo v prostředí sdružující ohrožené sociální skupiny (tréninková kavárna Na Půl cesty), tak v divadelních prostorech (Palác Akropolis). Stěžejním pro Tantehorse je intenzivní péče o rozvoj mladých umělců zabývajících se kritickou reflexí umění ve společnosti (série Emergency Dances I. a II. zpracovává “taneční aktivismus” a dává příležitost absolventům k další edukaci a profesionálnímu koučingu), dále vytváří projekty v netradičních divadelních formátech (Osudety – instalace, úniková hra a detektivní pátrání v jednom, v prostorách Hyberského kampusu), iniciuje dialog mezi tanečníky a výtvarníky konceptuálního a angažovaného umění (spolupráce s Národní galerií, performance wood-wonder-wave, Praskliny a doteky, Vidět stíny utíkat, nechal mysl létat, atd.) a pokračuje v laboratorní lince zkoumající hranice fyzického, tanečního, experimentálního a předmětného divadla (dvou letý TanteLab, s jehož účastníky pokračujeme ve spolupráci).

O souboru Tantehorse:

Tantehorse je český divadelní soubor, jehož činnost je založena na silné fyzické artikulaci vycházející z tance, pantomimy a rozličných divadelních technik. Jejich vysoce originální a vizuálně výrazné inscenace dosáhly výjimečného mezinárodní uznání jako **“The best of Contemporary dance 2012”** dle deníku The Washington Post nebo **“The Herald Angel Award”** (The Fringe festival Edinburgh 2013).

Soubor Tantehorse byl založen dvěma mezinárodně uznávanými umělci: Miřenkou Čechovou a Radimem Vizváry. Oba režiséři, choreografové, umělci a pedagogové jsou známí jako nezávislí a přední odborníci na fyzické divadlo, pantomimu a pohybové divadlo, a to jak v Evropě, tak ve Spojených Státech.

Z počátku skupina navazovala na silnou tradici české moderní pantomimy. Brzy však soubor ovlivnila práce Jana Švankmajera a posunula jej směrem k černému humoru, surrealismu a dekadenci. Začali kombinovat pohybové divadlo s loutkami a animací. Stejným způsobem je ovlivnilo setkání s japonským tanečním uměním Butó, jež bylo pro temnou poetiku Tantehorse zcela rozhodující.

Od roku 2010 se soubor posouvá směrem k využití multimédií, výtvarného a tanečního divadla a performance. Zároveň spolupracuje s různými zahraničními umělci. Mezi jeho nejnovější projekty patří také site-specific produkce v průmyslových objektech, továrních halách, či jiných veřejných prostorech. (např. Momentum – 30 hodinové představení uvedené v koprodukcí s Národním divadlem na náměstí Václava Havla, premiéra červen 2017)

Jedním z nejdůležitějších témat tvorby Tantehorse je IDENTITA a její vyjádření prostřednictvím fyzické paměti s přímým apelem na diváky, jak je možné vidět například v incenacích S/He Is Nancy Joe (2012), Uter Que (2013), FAiTH (2014), Lessons of Touch (2015) a Creep (2016).

Společně zkoumají nové možnosti a experimentují s fyzickým jazykem. Poslední dobou zvláště v projektech, které se pohybují na pomezí výtvarného divadla, performance a divadelně tanečních instalací. Zároveň se soubor otevírá nové generaci umělců a navazuje na svoji předešlou tvorbu s mladými performery.

„Ztělesňují pokladnici fyzicky expresivního divadelního umění“, hodnotí Sarah Halzack (Washington Post) produkci Light in the Darkness.

Držitelka Pulitzerovy ceny Sarah Kaufman (The Washington Post) o představení S/He is Nancy Joe napsala: *„Nejpůsobivější ze všeho je tělo Čechové, které se proměňuje v bojiště vlastní identity a společenské kritiky... Je zároveň mužská i ženská,*

„dodává si dvou- až troj-rozměrnost, a to vše se odehrává na magickém plátně jejího těla přímo schizofrenní rychlostí. Je to zpráva o univerzální kráse lidského těla – včetně jeho nekonformní šíře.“

Hlavní inscenace:

2009 - Dark Trilogy, 2010 - Salome, Lorca, 2012 - S/He is Nancy Joe, 2013 - Uter Que, 2014 – FAiTH, 2015 – Lessons of Touch, 2016 – Pejprbój, 2017 – Momentum, 2017 – Creep, 2018 – SHIFT/Remembering 1918, 2018 - Family Therapy

Umělecká vedoucí, režisérka: Miřenka Čechová

Hudební skladatel, mistr zvuku: Matouš Hekela

Technický a jevištní mistr, světelný designér: David Prokopič

Produkce: Jakub Urban

Performeréři v aktuálních inscenacích: Miřenka Čechová, Viktor Černický, Sabine Seume, Markéta Vacovská, Denisa Musilová, Sabina Bočková, Eva Stará, Ingrid Mikshina Zotov, Johana Pocková, Lukas Bláha, Darja Hlinková, Vojtěch Hříbek, Simona Rozložníková, Agnija Seiko

Výtvarníci v aktuálních inscenacích: Lucie Škandíková, Jakub Tauš, Vendula Bělochová, Eva Chudomelová, Eva Matoušová, Barbora Johannson Pivoňková

Režiséři v aktuálních inscenacích: Dominika Špalková, Miřenka Čechová

Family Therapy / !O!

Family Therapy je dlouhodobý projekt, který započal v červnu 2017 auditionem, na kterém jsme vybrali 9 mladých performerů a 4 výtvarnice. S nimi jsme jeden a půl roku blokově pracovali na výzkumu a tvorbě představení založeném na problematice psychických poruch a sociálních problémů. Od léta 2017 proběhlo 8 zkušecích bloků a poslední intenzivní měsíc zkoušení v prostoru, kde se představení uskutečnilo. Premiéra proběhla v pražské Pragovce dne 2.10.2018. V roce 2019 projekt pokračoval realizací podrobných webových stránek projektu (www.familytherapy.cz), 5 reprízami ve dnech 19.-23.3. opět v budově bývalé Pragovky a ním speciálním uvedením v Hradci Králové v rámci festivalu Evropských regionů.

Family Therapy / !O!, foto: Vojtěch Brtnický

Každý blok proběhl za doprovodu workshopu či debaty s profesionály z různých divadelních, ale i sociálních a psychologických odvětví. Pracovali jsme s francouzským performerem a režisérem Florentem Bergalem, českou režisérkou Viktorou Čermákovou, herečkou Simonou Babčákovou, mimem Radimem Vizváry, Dominikou Špalkovou, uměleckou ředitelkou divadla DRÁK a dramaturgyní projektu. Debatní setkání proběhlo s americkým stand-up komikem Quentinem Heggsem, českým psychologem Janem Lorencem, aktivistou a divadelníkem Romanem Černíkem. Mezi zmíněnými bloky byly i dvě rezidence.

První na Švestkovém dvoře v Malovicích, kde zároveň proběhl workshop pod vedením Heleny Štouračové. Druhá rezidence v hradeckém divadle DRAK byla doprovázena workshopy pod vedením loutkáře Jiřího Vyšohlída a hudebního skladatele Matouše Hekely.

Projekt se uskutečnil v nedivadelním prostoru. Ojedinelý prostor bývalé jídelny a kuchyně se využil do nejmenších detailů. Díky intenzivnímu práci mohli tvůrci plně využít potenciál prostoru.

Family Therapy / !O!, foto: Vojtěch Brtnický

První polovina se odehrává v jídelně s tradičně divadelním uspořádáním, kdy diváci sedí na židlích na elevaci a performeři využívají obrovské „jeviště“ vč. otvíracích výdejních okýnek, jezdícího pásu na nádobí i prosklených pokojíčků po stranách prostoru. Druhá polovina pak otvírá divákům nitro každého z charakterů a zve je do zadní části, bývalé kuchyně, aby mohli mezi performery chodit a sledovat nejtemnější zákoutí (ne)vědomí.

Jedním z dlouhodobých cílů souboru Tantehorse je ohledávat hranice mezi výtvarným uměním, tancem, divadlem a performance. V tomto duchu se nesl i projekt Family Therapy / !O!. Vybrali jsme 4 výtvarnice, které společně s ostatními vytvořily nejen kostýmy, ale i instalace, objekty, umělecká díla, která byla

inspirována nejen tématem, ale i prostorem samotným, proto do něj perfektně zapadla a všechny byla využita do samotné inscenace, nešlo pouze o okrasu.

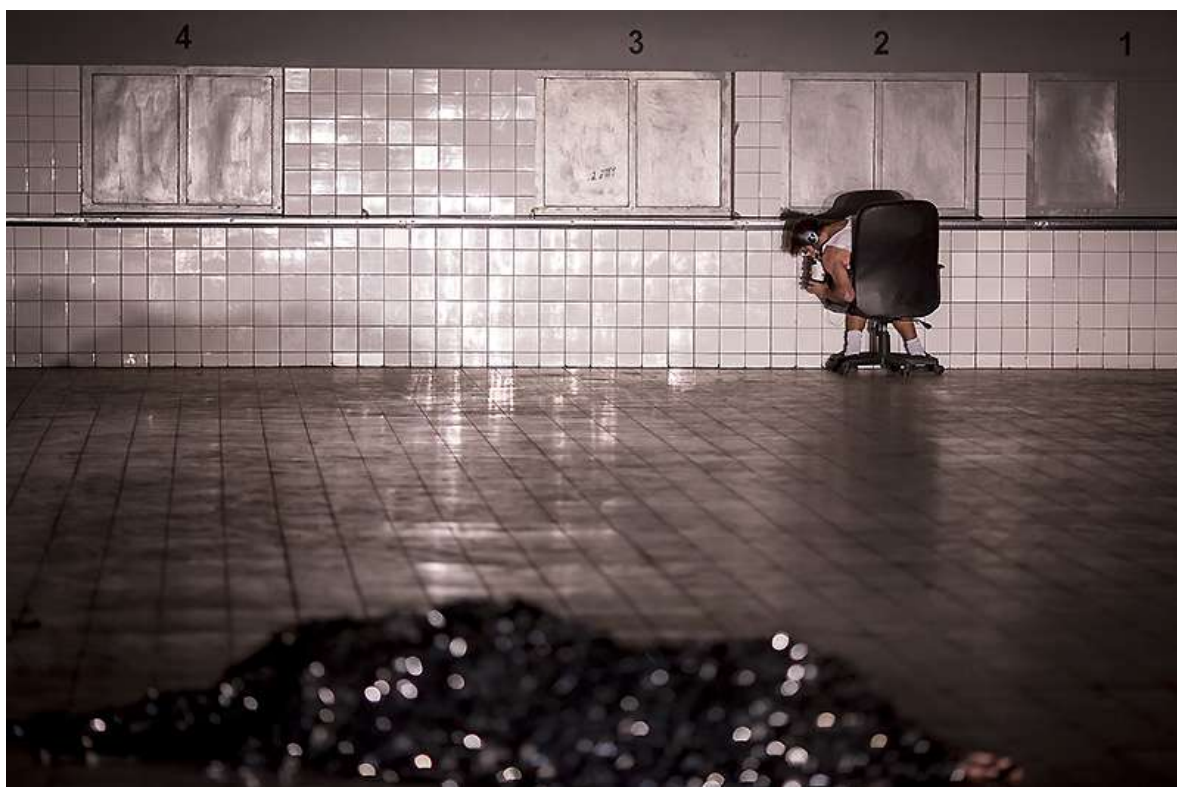
Family Therapy / !O!, foto: Vojtěch Brtnický

Celý projekt měl několik cílů, z nichž jsme všechny úspěšně naplnili. Samozřejmě šlo o vytvoření představení/performance na pomezí žánrů a „škatulek“. O tom, jak se to povedlo svědčí přiložené recenze. Další cílem byl proces samotný. Způsob práce, který jsme zvolili, není u nás příliš obvyklý a ověřili jsme si jeho obrovské výhody. A s tím se pojí poslední z velkých cílů, a to je edukace. Pomocí tvorby a workshopů jsme dali mladým performerům možnost být součástí velkého projektu s profesionálním zázemím a předali jsme jim nemalé množství informací a zkušeností, které mohou úročit ve své další tvorbě.

Začátkem letošního roku jsme spustili webové stránky projektu www.familytherapy.cz, které obsahují podrobné informace o jednotlivých postavách, jejich diagnózy, ale i životopisy tvůrců, deníky z celého procesu a mnoho dalších materiálů. Cílem bylo jednak dát divákům možnost zjistit více o představení, mít možnost dohledat informace, kterým během sledování inscenace mohly uniknout, ale i seznámit veřejnost s celým projektem, který nebyl jen o tvorbě představení, ale i o edukaci, setkávání, intenzivní tvůrčí práci.

Pražské reprízy !O! shlédlo přibližně 250 diváků. Odpovídá to asi 80% naplnění kapacity, kterou jsme se rozhodli pro lepší divácký zážitek oproti premiérovým uvedením o něco snížit. Díky tomu, že jsme už prostor znali, byli jsme připraveni na všechna technická specifika a samotná příprava i realizace byla pro nás o dost snažší a vše probíhalo bez větších problémů.

V rámci festivalu divadla Evropských regionů v Hradci Králové jsme byli divadlem DRAK osloveni pro realizaci specifické verze projektu. A realizovali jsme jej 21.6. ve studiu Labyrint a nazvali !O! Lecture/performance. V tomto duchu se představení také neslo. Vycházeli jsme z postav a situací, které měly své místo v projektu na Pragovce a volně je prolínali s přednáškou o psychických poruchách. Opět jsme balancovali na hranici performace, divadla a tentokrát přednášky, kdy si divák nebyl jistý, v jaké fázi se zrovna tvůrci nachází.

Family Therapy / !O!, foto: Vojtěch Brtnický

Ohlasy v médiích:

„Tvůrčí tým dokázal v bývalé jídelně Pragovky naservírovat vskutku pestrý pokrm rozličných chutí, který se nepřejedl ani po vyměřené hodině a půl. Na nevšedním zážitku se podepsaly nejen skvělé výkony účinkujících, ale i genius loci. Seskupení Tantehorse v projektu !O! projevilo nové směřování, otevřelo náruč nastupující taneční generaci, a přitom zachovalo věrnost své dramaturgické linii. Totiž zpracování palčivých témat.“

Daniela Machatová, Česká televize

https://www.ceskatelevize.cz/specialy/artzona/inside/nevsedni-menu-psychicky-poruch-podane-v-pragovce-JCYK6?fbclid=IwAR3oFCfq2brfrCSMDInM0xCup_Q-cyYaVRO1eqhpGy_ys93ISoj4MpSQ1n4

„Performeré spolu s režisérkami a skvělým týmem výtvarnic, světelných designerů a s tvůrcem zvuku dospěli v procesu tvorby do bodu, kdy mohli odseknout divadelní od nedivadelního a vnímatele rychle vrátit do role diváka, pro něhož končí show a který se musí se svou neurózou poprat doma. „Událostnost“ se nicméně promítá i do způsobu, jakým společně prožítá zkušenost přetrvává. Pokud je včleněna do proudu přijetí, má šanci se příště stát rhizomem, který podle Deleuze a Guattariho nemá začátek a konec a nabírá rychlost ve středu.“

Kristýna Boháčová, Divadelní Noviny

<https://www.divadelni-noviny.cz/slovo-v-pohybu-no-1?fbclid=IwAR1iv5zTKLVaOqr2GzCtThrDJBWxYb8WfMww3yTzUGF3LB7CheYS4PFWdk>

„Čechová ve spolupráci s vybraným tvůrčím týmem vytvořila více jak hodinové dílo, jehož dopady násobí industriální prostor bývalé továrny. Neopominutelný genius loci odcizeného prostředí podtrhuje syrovost, drásavost i smířlivost bizarního „rodinného terapeutické sezení“. Rozdělení představení do dvou zón pak odkazuje na nahlížení reality z pozice Foucaultovského rozumu a následně ne-rozumu, o níž Čechová mluví jako o principu, od něhož se odvíjí i tento postapokalyptický kabaret. Tantehorse se v něm zadařilo vytvořit scénicky hutnou metaforu o šílenství jako určitém módu uvažování a umělecké svobody.“

Lucie Dercsényiová, Taneční Aktuality

<https://www.tanecniaktuality.cz/tanec/o-family-therapy-uteky-od-reality>

Tantehorse: Family Therapy / !O!

anotace

„Šílenství? Jen ultimátní svoboda“

Projekt !O! s pracovním názvem Family Therapy je divadlem události. Nachází se na pomezí performance, instalace a happeningu. Je to taneční architektura mezi skutečností a snem ohledávající téma šílenství a psychické nemoci z perspektivy umění jako diagnózy.

Family Therapy / !O!, foto: Vojtěch Brtnický

Projekt vznikl v rok a půl trvajících laboratořích Tanelab, kde se dvě režisérky, devět performerů a čtyři výtvarnice setkávali s psychiatry, psychology a tvůrčími osobnostmi z nejrůznějších uměleckých oborů, aby společně ohledávali terén jednotlivých psychických poruch a nemocí jako východiska pro své charaktery. Forma zrcadlového nahlížení na jednotlivé příběhy, z pozice Foucaultovského rozumu a následně v imersivním prostoru ne-rozumu, vybízí k následnému dialogu s diváky.

Skupina Tantehorse se dlouhodobě zabývá autorskými inscenacemi na pomezí dokumentu, fyzického a tanečního divadla a performance. Její hlavní cíl je umělecké uchopení společensky angažovaných témat a překračování zavedených žánrů.

Family Therapy / !O!, foto: Vojtěch Brtnický

Režie: Miřenka Čechová, Dominika Špalková

Výtvarnice: Eva Matoušová, Eva Chudomelová, Barbora Johansson Pivoňková, Vendula Bělochová

Performeréři: Sabina Bočková, Ingrid Zotova-Mikshina, Lukas Bliss Blaha, Darja Hlinková, Viktor Černický, Johana Pocková, Vojtěch Hříbek, Eva Stará, Simona Rozložníková

Hudba: Matouš Hekela

Světelný design: David Prokopič, Daniel Kozlík

Pohybová spolupráce: Denisa Musilová

Choreografické psaní: Kristýna Boháčová

Produkce: Jakub Urban

Představení podpořili: Ministerstvo kultury ČR, Hlavní město Praha, Nadace život umělce, Divadlo DRAK, Švestkový dvůr, Pragovka Art District

Premiéra: 2.10.2018, Pragovka

OSUDETY: In The Middle of Nowhere

Theatre game/Performance/Installation/Escape Room

Divadelní experiment na hranici performance, instalace a únikové hry pro jednoho diváka.

Projekt OSUDETY: In the middle of nowhere se uskutečnil 17.-19.7.2019 v Kampusu Hybernská v rámci festivalu Nultý Bod. K realizaci jsme si vybrali sklepní prostor, který v té době ještě nebyl otevřen veřejnosti. Byl čerstvě po rekonstrukci a jeho další využití našel Kampus až po naší realizaci.

Osudety: In the Middle of Nowhere, foto: Vojtěch Brtnický

Samotný prostor je členěn do 3 křídel, každé z nich má 3 místnosti. Využili jsme tohoto členění a celý divadelně-senzorický zážitek jsme rozdělili na 3 části plus čtvrtou, bonusovou, v podobě autentických filmových záběrů.

Každá část představovala určitou životní etapu Marty. Od cesty z Francie v dobytčáku červeného kříže, přes osídlení čerstvě „opuštěného“ domu v Sudetech až po šťastná a klidná léta rodiny, která jakoby žila mimo politické dění.

Zvolili jsme netradiční formu vyprávění, která nezahrnovala jediného živého performeru. Divák byl vedený pomocí zvuků, hudby, světla a projekcí skrz prostor. Celý proces byl na vteřinu naplánovaný a odehrával se v pravidelných cyklech. Přesně každých 10 minut jsme uvedli jednoho diváka, který dostal od Miřenky

Čechové, potažmo Jany Vanyskové úvod a instrukce, jak se v prostoru pohybovat a chovat. Divák procházel celým prostorem a příběhem sám. Na křižovatkách mohl vidět jiné návštěvníky, jednou dokonce musel potkat jiného diváka, aby si předali klíč od truhly. Ten následně použili, aby objevili deník Marthy.

Miřenka Čechová společně s ostatními tvůrci připravila scénář a koncept celého projektu. Samotná realizace pak probíhala pod vedením Jakuba Urbana. Tvůrci se nechali inspirovat prostorem i historií prostoru (sklep původně sloužil jako archiv spisů STB, kde v jedné místnosti stále jsou původní pojízdné plechové skříně.) Samotný prostor nám nabídl mnoho scénografických prostředků, které jsme využili pro vytvoření atmosféry a vyprávění příběhu.

Osudety: In the Middle of Nowhere, foto: Vojtěch Brtnický

Přes technickou náročnost celého projektu, která s sebou nesla i jisté potíže, jsme připravili pro návštěvníky silný divácký zážitek. Neslyšeli jsme jedinou negativní reakci, velmi pozitivních byla naprostá většina, i emočně silné reakce si odnášelo mnoho diváků.

Díky úspěchu, který projekt měl, jsme byli osloveni festivalem Nultý Bod, v rámci kterého se performance konala, abychom OSUDETY zopakovali i na festivalu v roce 2020. Zda se povede projekt realizovat zatím není jasné, protože v tuto chvíli jsou prostory využity Kampusem pro jejich aktivity.

OSUDETY: In The Middle of Nowhere

anotace

“Každý životní osud může být velkým příběhem. Malé lidské dějiny na pozadí těch velkých.”

Vždy jeden divák prochází prostorem, jde ve stopách Marthy, prožívá její dětství, cestu z jihu Francie do poválečného Československa, zabydluje tajemný dům v Sudetech, o jehož původu zatím nic neví a prožívá půl století všednodenního života v jednom příhraničním lázeňském městečku. Malé dějiny jednoho lidského příběhu.

Osudety: In the Middle of Nowhere, foto: Vojtěch Brtnický

Oblékněte si cizí identitu. Skrze fragmenty audio a vizuálních vjemů a vlastní imaginace si divák skládá příběh, míra identifikace s postavou závisí na zvědavosti a aktivitě diváka.

Soubor Tantehorse přichází s dalším netradičním projektem, který zkoumá hranice performativity a pohybuje se na tenké hranici mezi tím, kde divadlo začíná a kde končí, kde se proměňuje do výtvarné instalace nebo zážitkové únikové hry. V jednom lidském příběhu se prolíná téma migrace a zpětného zabydlování poválečných Sudet českými re-emigranty.

Projekt přináší netradiční divácký zážitek v podobě identifikace s postavou a individuálním zakoušením příběhu. Na začátku divák dostává instrukce a mapu prostoru, podle níž prochází jednotlivými místnostmi, které evokují vždy jednu životní kapitolu.

Skrze fragmenty audio a vizuálních vjemů a vlastní imaginace si divák skládá příběh, postupuje jako při detektivním pátrání, kdy míra rozkrytí příběhu závisí na zvědavosti a aktivitě samotného diváka.

Osudety: In the Middle of Nowhere, foto: Vojtěch Brtnický

Koncept, režie: Miřenka Čechová

Tvůrčí tým: Miřenka Čechová, Martin Tvrдый, Matouš Hekela, Jakub Urban

Hudba: Matouš Hekela, Martin Tvrдый

Lightdesign: Jakub Urban

Odborná konzultace: Roman Černík

Provází: Miřenka Čechová/Jana Vanysková

Produkce: Jakub Urban

Představení podpořili: Ministerstvo kultury ČR, hlavní město Praha, Státní fond kultury, městská část Praha 1, Kampus Hybernská

Ohlasy v médiích

„Pro Miřenku Čechovou, která se vedle Tantehorse proslavila jeřtě se souborem Spitfire Company, jsou Osudety hodně osobní záležitostí. Sama ostatně v jedné části velice emotivně namluvila průvodní slovo k rodinným záběrům. Právě pro tyto autentické chvíle, společně s nepřenositelnou zkušeností těch, kdo skutečně zažili velké dějiny minulého století, jsou Osudety velkým zážitkem, kterému lze odpustit i občasnou divákovu dezorientaci v komplikovaném prostoru.“

Tomáš Štáatka, MF DNES, iDnes.cz

https://www.idnes.cz/kultura/divadlo/osudety-in-the-middle-of-nowhere-mirenka-cechova-tantehorse-nulty-bod-recenze.A190719_132501_divadlo_ts

„Miřenka Čechová vytvořila působivou, všechny smysly aktivizující cestu na základě historie vlastní rodiny.“

Hana Strejčková, Taneční Aktuality

<https://www.tanečniaktuality.cz/recenze/nulty-bod-iii-vzpominky-na-rec-kvetin>

„Performerka Miřenka Čechová každým novým projektem znovu překvapí. A člověk jen žasne, kam na ty nápady chodí. Když ale její témata prozkoumáme blíže, zjistíme, že neobvyklé osudy, o kterých vypráví, se vyskytly přímo v její blízkosti. Možná, že to tak máme všichni, ale ne každý je schopen materiál, který se se mu nabízí, zpracovat. A navíc tak poutavě, jako ona.“

Jana Soprová, Divadelní Noviny

<https://www.divadelni-noviny.cz/na-hranicich-divnosti-no-5>

<https://vltava.rozhlas.cz/osudety-divadelni-experiment-pri-kterem-divak-prozije-realny-lidsky-pribeh-8003417>

Emergency Dances

Soubor Tantehorse se rozhodl podpořit mladé začínající tvůrce a poskytnout jim nejen odborné vedení a umělecké směřování, ale také produkčně/technické zázemí pro vlastní tvorbu. Celý projekt byl kurátorovaný Miřenkou Čechovou, která si k dialogu přizývá odborníky z oblasti sociologie a aktivismu, aby ve spolupráci s mladými choreografy uvažovaly nad palčivými tématy současnosti a možnostmi umění daná témata srozumitelně reinterpretovat.

Během roku 2017/2018 soubor Tantehorse intenzivně pracoval s vybranými třinácti mladými umělci (s devíti tanečnicími a čtyřmi výtvarnicími), kteří se scházeli v intenzivních blocích a tvořili výzkumně tvůrčím způsobem pod vedením rozličných osobností z oblasti divadla, tance, výtvarného umění, psychologie, sociologie a hudby a sbírali zkušenosti pro vlastní autorskou taneční tvorbu.

Diskuse po Emergency Dances II., foto: David Konečný

Jedním z důležitých témat bylo i *Umění a aktivismus*, které v laboratoři přednesl umělecký šéf Moving Station, divadelník a antropolog Roman Černík, které jsme později přetavili do zúženého kontextu **Tanec jako prostředek ke změně**. Z tohoto podnětu vznikla idea vytvoření komponovaného večera tří tanečních děl, jež propojují kritický pohled na současnou realitu, který bude vybízet k novému uvažování o zažitých stereotypch a úhlech pohledu v našem sociálním kontextu.

Cílem projektu bylo nejen vytvořit plnohodnotné jevištní dílo, jež aktivně reaguje na individuální zkušenost člověka ve společnosti, ale i rozšířit kontext uvažování a inspirovat mladé tvůrce, pro něž tanec nebude pouze záležitostí dokonalé formy či skvěle řemeslně odvedené práce, ale i zásadním komunikačním prostředkem aktuálních témat mezi umělcem a veřejností.

Metoda kritického myšlení v tvůrčím procesu vychází z metody, kterou M. Čechová představila ve workshopu/semináři v březnu 2018 ve Studiu Alta, kde spolu s jihoafrickou režisérkou a dramatičkou Jacquelyn de Villiers vedla proces *Jak si napsat scénář k tanečnímu/fyzickému divadlu*, jež se zabýval stejnými východisky kritického uvažování o jevištním díle. Zároveň Miřenka Čechová pro Heinrich Boll organizaci vedla workshop *Performing Tools for Contemporary Activism*, během něž se seznámila s celou řadou aktuálních i akutních témat a novým způsobem uvažování. A neposledním inspiračním zdrojem byl pro nás přednáškový cyklus diskusí v tanečním divadle New York Life Arts iniciovaný Bill T. Jonsem.

Diskuse po *Emergency Dances I.*, foto: Vojtěch Brtnický

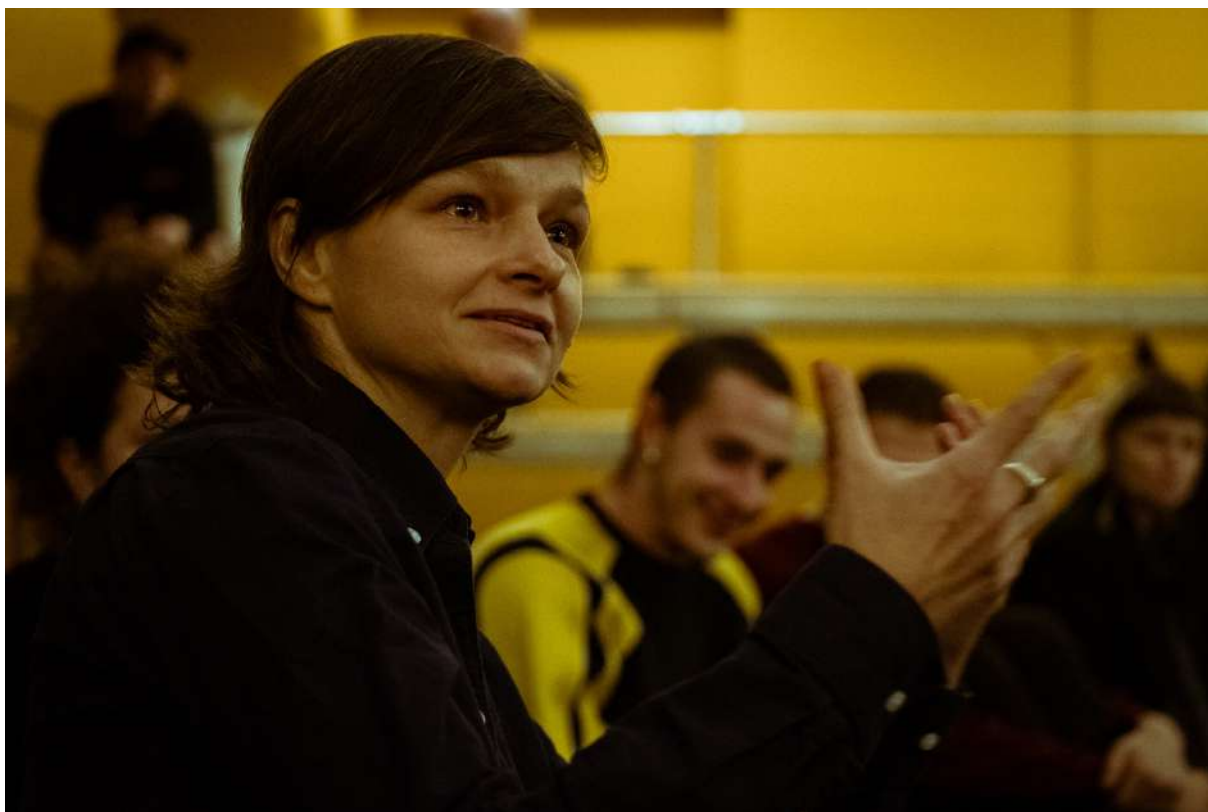
V kontextu uměleckého programu *Tanec jako prostředek* ke změně byla vytvořena pod hlavičkou Tantehorse již tato představení: *!O! / Family Therapy*, zabývající se psychickou nemocí (Pragovka, říjen 2018), *SHIFT/Remembering 1918*, zabývající se orální historií žen a jejich emancipací skrze práci (Bozar museum, Brusel a Národní galerie, Veletržní palác, říjen 2018)

Projekt Emergency Dances jsme zahájili open callem koncem roku 2018, do kterého se přihlásilo na dvě desítky projektů. Vzhledem k velkému počtu velmi kvalitních přihlášek jsme se rozhodli místo původního jednoho večera (3 projektů) udělat večery dva a podpořili jsme 5 projektů.

Tvůrci měli možnost od března až do svých premiér (září a říjen) pracovat na svých projektech v námi zajištěné zkušebně dle předchozí domluvy. Dostali od souboru plné produkční zázemí, konzultace s Miřenkou Čechovou, Alicí Koubovou a Jakubem Urbanem, menší budget na tvorbu kostýmů, hudby nebo na jiné použití a umělecké honoráře.

Každý projekt pojal svou práci jinak, některé budou rozpracovávat dílo do plnohodnotného celovečerního představení, některé projekty byly podpořeny i z jiných zdrojů a spolupracovali s dalšími subjekty a organizacemi na mezinárodní úrovni.

Po premiéře a jedné repríze jsme umělcům uvolnili ruce a mohou své projekty dále rozpracovávat a uvádět dále pod svou produkcí.

Alice Koubová, diskuse po Emergency Dances II., foto: David Konečný

Emergency Dances I. / Patologie médií

Umělecké uskupení Tantehorse se představuje v roli kurátora, iniciující kritický dialog mezi tvůrci tanečního divadla a veřejností, v sérii projektů zastřešených pod názvem **Emergency Dances**. Jedná se o sérii originálních tanečních děl pohybujících se na hranici tance a aktivismu, performance a experimentu, komunikující palčivá témata současnosti. První z večerů se nesl v duchu tématu **Patologie médií**, uskutečnil se v premiéře **25.9.** od **20:00** v **Paláci Akropolis**. Představil díla choreografek **Johany Pockové a Saby Bočkové** s dílem nazvaným **Jáma Lvová** a choreografii **Denisy Musilové** pro dvě tanečnice, nazvanou **Ententiky**.

Emergency Dances I. / Patologie médií: Jáma Lvová, foto: Vojtěch Brtnický

Denisa Musilová vytvořila dílo na hranici reality show a experimentu vytrvalosti, zabývající se nemocí nazvanou **Headline Stress Disorder**, kterou způsobuje extrémní sledování mediálních zpráv, vytvářejících psychickou a fyzickou zátěž na jedince. Choreografka pro své performerky Annu Benhánkovou a Ivetu Krmelovou připravila simulaci stresové aktivity, která se odehrávala v přímém přenosu, částečně on-line a částečně přímo před zraky diváků. Tanečnice běžely cca 7 kilometrů dlouhou trať, začátek jejich běhu byl on-line streamován do divadla a zakončen přímo na jevišti, kde vznikla následná choreografie.

Jáma Lvová Johany Pockové a Sabiny Bočkové se zabývá postavením člověka v mediálním prostoru. Choreografky a zároveň performerky se stávají ztělesněním fyzických a vizuálních symbolů mediálního prostoru a zkoumají jeho emocionální tlak na pozorovatele, konzumenta.

"Jsou to urgentní choreografie, vycházející z určitého hraničního stavu jedince, z okamžiku emergency. Svým zpracováním a intenzitou sdělení nenechávají diváka chladným, nutí ho k osobní angažovanosti. Tanečnice jsou ve stavu 'pohotovosti,'" říká o prvním díle série Emergency Dances I. Miřenka Čechová, tentokrát v roli taneční kurátorky. Ta si ke spolupráci přizvala filosofku Alici Koubovou, která je odbornicí na filosofii performance, jež povede s umělkyněmi a diváky následnou diskusi. Jejím cílem je povzbudit diváky k vlastnímu uvažování a rozšířit jejich horizont chápání tanečního divadla.

Emergency Dances I. / Patologie médií: ENTENTIKY, foto: Vojtěch Brtnický

Emergency Dances I. / Patologie médií

anotace

Emergency Dances je kurátorovaný večer tanečního aktivismu dvou mladých choreografek a autorek pod hlavičkou skupiny Tantehorse.

Stav EMERGENCY je výchozí bod dialogu palčivých témat současnosti. Choreografky Johana Pocková spolu se Sabinou Bočkovou a Denisa Musilová se svými urgentními choreografiemi zpracovávají Patologii médií. Diváci jsou provázeni tanečním jazykem stejně jako při komentované prohlídce v galerii. Díla uvádíme v premiéře a po skončení bude následovat diskuse Jak čist tanec moderovaná filosofkou a teoretičkou performance Alicí Koubovou.

Emergency Dances I. / Patologie médií: Jáma Lvová, foto: Vojtěch Brtnický

Johana Pocková, Sabina Bočková: Jáma Lvová

"Přímý přenos pro moc emocí"

Představení zpracovává téma mediální manipulace z pozice média samotného. Dvě performerky se stávají ztělesněním fyzických a vizuálních obrazů mediálního prostoru a zkoumají jeho emocionální tlak na pozorovatele.

Koncept, režie, choreografie, interpretace: Johana Pocková, Sabina Bočková

Hudba: Lukáš Palán

Dramaturgie: Viktor Černický

Světelný design, projekce: Eliška Kociánová

Představení vzniká za podpory Ministerstva kultury ČR a Státního fondu ČR, studia Alta a divadla Ponec.

Denisa Musilová: ENTENTIKY

"Reality show a experiment vytrvalosti v jednom"

Představení se zabývá důsledky psychické a fyzické zátěže způsobené extrémní záplavou a sledováním zpráv, nemocí, zvanou Headline Stress Disorder.

Choreografka pro své performerky Annu Benhánkovou a Ivetu Krmelovou připravila simulaci stresové aktivity, která se bude odehrávat v přímém přenosu, částečně on line a částečně přímo před zraky diváků.

Koncept, režie, choreografie: Denisa Musilová

Performance: Anna Benhánková a Iveta Krmelová

Hudba: Aleš Kauer

Emergency Dances I. / Patologie médií: ENTENTIKY, foto: Vojtěch Brtnický

Emergency Dances II. / Limity Tělesnosti

Naléhavý tanec – i tak by se dala volně přeložit druhá část kurátorované série tanečního aktivismu **Emergency Dances II.** pod hlavičkou **Tantehorse**, který proběhl v pondělí **21. října** od 20:00 v **Paláci Akropolis**.

Umělecké uskupení Tantehorse se opět představilo v roli kurátora, který iniciuje setkání rozličných tvůrců v jednom tematicky laděném večeru. Tématem druhé série Emergency Dances II. byly **Limity tělesnosti**. Vybraní tvůrci představili tělesnou zkušenost z odlišných a ryze osobitých úhlů pohledu: tělo jako architekturu, tělo je spirituální entitu a tělo jako společensko-politický nástroj.

Emergency Dances II. / Limity Tělesnosti: Not to Take a Prayer, foto: David Konečný

Série pokračuje v kritickém dialogu mezi tvůrci tanečního divadla, performance, výtvarného umění a veřejností, a v následné diskusi otevírá prostor divákům k reflexi viděného, k vyjádření subjektivního názoru, pocitu a spolusdílení prožitku.

Triptych originálních děl, zastoupili autoři Bora Debnárová společně s Jindřiškou Křivánkovou, zabývající se tělesnou intimitou v modlitbě, Martin Talaga s Denisem Baštugou zkoumající limity tělesnosti vizuální formou pracující s vysoce estetizovaným tělesným obrazem a Kristýna Kužvartová, Aida Mujačić a kolektiv zpracovávající tělesnost skrze multiplikovanou mediální stopu - v elektronicky procesovaném zvuku, v akustickém zvuku, performancí či v 8mm filmové básni.

První z děl **Not to Take A Prayer** si klade otázku, zda jsme v dnešním světě schopni žít bez modlitby či co ji nahrazuje, jak schopnost zakoušet své vlastní tělo zevnitř během ritualizovaného pohybu společného pro rozmanitá náboženství přináší duševní i tělesné poznání. Dvě performerky a choreografky Bora Debnárová a Jindřiška Křivánková zkoumají, jaké pohybové vzorce a prvky jsou v různých kulturách podobné či společné a co přináší tomu, kdo je praktikuje.

Emergency Dances II. / Limity Tělesnosti: Homo Sensorium, foto: David Konečný

Druhé dílo choreografa Martina Talagy a výtvarníka Denise Baštugy **Homo Sensorium** se inspiruje futuristickou literaturou, propojuje organický materiál těla, s neorganickým, odkazujícím k vědě a technice a vytváří novou živoucí formu, novodobého homunkula. Martin Talaga je známý svými skupinovými choreografiemi nahých performerů, inspirovaných se ve výtvarném umění. V premiéře díla Homo Sensorium bude opět hledat limity tělesnosti v obnaženém a vysoce estetizovaném tělesném propojení.

Umělecký kolektiv vytvořený kolem protagonistek Aidy Mujačič a Kristýny Kužvartové pochází z rozličných uměleckých disciplín. Jedná se především o výtvarníky, hudebníky a filmaře, kteří zkoumají pro ně vzdálenou divadelní formu. Jejich experimentální hra **Druhá kůže** zkoumá oblast tělesnosti, komunikace, socializace a globalizace pomocí audiovizuálních prostředků s důrazem na zvukovou stopu. Hlavním protagonistou se stává objekt šicího stroje, skrze jehož monotóní rytmizované úderý tvůrci odkazují ke střetu mezi vnějším světem systematizované a odcizené práce se světem vnitřním, rodinným, intimním.

Emergency Dances II. / Limity Tělesnosti: Druhá kůže, foto: Vojtěch Brtnický

Filosofka performance **Alice Koubová** opět moderovala následující diskusi mezi tvůrci a diváky. Její postoj však není zaměřen na vysvětlování děl tvůrci samými, nýbrž na povzbuzení divácké subjektivní zkušenosti a touze sdílet ji s ostatními. Koubová se táže po sensoricko-emocionálním zážitku, který samotným tvůrcům přináší odpověď na otázku, zda a v jakém rozsahu dílo doléhá na diváka a co si on z daného večera odnáší. Tento druh diskuse rozšiřuje divákův horizont o nové chápání tanečního díla.

Emergency Dances II. / Limity Tělesnosti

anotace

Pokračování kurátorované série Emergency Dances II., kde vybraní autoři komunikují aktuální témata fyzickým jazykem performance. Tentokrát se společným jmenovatelem stává **Tělo a jeho extrémní podoby**. Triptych originálních děl zastupují autoři Bora Debnárová společně s Jindřiškou Křivánkovou, zabývající se tělesnou intimitou v modlitbě, Martin Talaga s Denisem Baštugou zkoumající limity tělesnosti vizuální formou a Kristýna Kužvartová, Aida Mujačić a kolektiv zpracovávající tělesnost skrze zvukovou stopu. Všechna tři díla uvádíme v premiéře a po skončení bude následovat diskuse moderovaná Alicí Koubovou.

Emergency Dances II. / Limity Tělesnosti: Not to Take a Prayer, foto: David Konečný

Bora Debnárová a Jindřiška Křivánková: Not To Take a Prayer

"V intimitě těla"

A jak se modlíte vy? Skrze techniku dechu nazvanou Alchemy of Breath zkoumají performerky tělesný stav modlitby, vlastní intimní pohybový a emocionální projev totálního bytí v přítomnosti. Odkazují k principům modlitby odlišných náboženství, spirituálních filosofí a tradic a hledají prostor k vlastní transcendentální komunikaci.

Koncept: Bora Debnárová

Dramaturgie: Jindřiška Křivánková

Performují: Bora Debnárová, Jindřiška Křivánková

Hudba, zpěv: RRRR+A

Svetelný dizajn : Karlos Šimek

Výtvarník Kostýmu: Andrijana Trpković

Naštudovanie tanečného predstavenia podporil z verejných zdrojov formou štipendia Fond na podporu umenia

Emergency Dances II. / Limity Tělesnosti: Homo Sensorium, foto: David Konečný

Martin Talaga, Denis Baštuga: Homo Sensorium

"Všechny formy života jsou předurčené zemřít a nebo se rozvinout v něco jiného. Všechny. Včetně lidí."

Choreograf Martin Talaga a vizuální umělec Denis Baštuga se setkávají v procesu zkoumání a propojování lidského těla s organickým a neorganickým materiálem. Rozklad těla na jednotlivé elementy stejně jako jednotlivé části rozličných materiálů tvoří vizuálně překvapivou tělesnou architekturu. Téma evoluce a dehumanizace je nahlíženo prizmatem vědy, techniky a inspirováno futuristickou literaturu.

Koncept, choreografie, performuje: Martin Talaga, Denis Baštuga

Hudba: Petr Šmíd

Emergency Dances II. / Limity Tělesnosti: Druhá kůže, foto: David Končný

Krištýna Kužvartová, Aida Mujačić a kolektiv: Druhá kůže

"Experiment pro dvě herečky a šicí stroj"

Performance zkoumá oblast tělesnosti, komunikace, socializace a globalizace pomocí audiovizuálních prostředků. Rovina metaforicky zobrazené práce (šicí stroj) se tématicky prolíná s rovinou osobní a rodinné historie. Performance je mezioborovým dialogem výtvarného objektu, choreografie, 8mm filmu, live – processingu a živé hudby, kde hlavním hudebním nástrojem je šicí stroj.

Námět a scénář: Aida Mujačić, Kristýna Kužvartová

Režie: Aida Mujačić

Dramaturgie: Małgorzata Chodyna

Performance: Ewa Zurakowska, Paula Dobosz

Hudba: Aida Mujačić, Josef Láska, Michal Nachtigal

Scénografie a kostýmy: Kristýna Kužvartová, Michal Nachtigal

Film/video: Ilona Malá

Light design: Michal Horáček

Podpořili: Institut Adama Mickiewicze, Magistrát hl. m. Prahy, Nadace Život umělce, Fundacja Pałac Gorzanów, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Projekt je financován z prostředků Ministerstva Kultury a národního dědictví polské republiky v rámci víceletého programu „Nezávislá“ / „niepodległa“ v letech 2017-2022, v rámci dotačního programu Institutu Adama Mickiewicze „Kulturní mosty“ / „Kulturalne pomosty“.

Projekt Emergency Dances vznikl v koprodukcii s Palácem Akropolis a za podpory Ministerstva kultury ČR, hlavního města Prahy, Státního fondu kultury ČR, fond na podporu umění SR a studia Citadela

Ohlasy v médiích:

„Umění je zrcadlem doby. Tvůrci vždy, ať už víceméně vědomě či nevědomě, reflektují to, co je obklopuje, co je pálí a nedá jim spát. Ke snaze o taneční aktivismus se hlásí i nová série představení pod názvem Emergency dances, která vzniká pod patronací uměleckého uskupení Tantehorse a dává nově nastupující generaci umělců prostor vyjádřit se.“

Daniela Machová, Taneční Aktuality

<https://www.tanecniaktuality.cz/recenze/emergency-dances-i-v-zajeti-medii-moci-a-bezmoci>

„Emergency Dances představuje skvělou příležitost pro neokoukané tváře a je sympatické, že se kurátorské pozice ujal soubor, jehož jméno zdobí nejen programy českých, ale i zahraničních divadel. Série tak představuje skvělou laboratoř, ve které lze pozorovat nejenom evoluci talentů, ale také konfrontaci nejmladších zástupců taneční scény.“

Josef Bartoš, Taneční Aktuality

<https://www.tanecniaktuality.cz/recenze/emergency-dances-ii-na-hranici-existence>

<https://operaplus.cz/emergency-dances-o-medialni-manipulaci/?pa=1>

Odehraná představení 2019

19.3.2019 - !O! / Family Therapy , Pragovka, Praha (85 min)

20.3.2019 - !O! / Family Therapy , Pragovka, Praha (85 min)

21.3.2019 - !O! / Family Therapy , Pragovka, Praha (85 min)

22.3.2019 - !O! / Family Therapy , Pragovka, Praha (85 min)

23.3.2019 - !O! / Family Therapy , Pragovka, Praha (85 min)

21.6.2019 - !O! Lecture/Performance, Divadlo DRAK, Hradec Králové (70 minut)

16.7.2019 – OSUDETY: In the Middle of Nowhere, Kampus Hybernská, Praha (40 minut) – pro jednoho diváka, odehráno 24x za den

17.7.2019 – OSUDETY: In the Middle of Nowhere, Kampus Hybernská, Praha (40 minut) – pro jednoho diváka, odehráno 24x za den

18.7.2019 – OSUDETY: In the Middle of Nowhere, Kampus Hybernská, Praha (40 minut) – pro jednoho diváka, odehráno 24x za den

25.9.2019 – Emergency Dances I. / Patologie médií, Palác Akropolis, Praha (65 minut + 40minut diskuse)

26.9.2019 – S/He is Nancy Joe, festival Open Door Katowice, Polsko (50 minut)

21.10.2019 – Emergency Dances II. / Limit tělesnosti, Palác Akropolis, Praha (95 minut + 40 minut diskuse)

20.11.2019 – Emergency Dances II. / Limit tělesnosti, Palác Akropolis, Praha (95 minut)

24.11.2019 – Emergency Dances I. / Patologie médií, Palác Akropolis, Praha (65 minut)

Přehled obdržených dotací 2019:

Tantehorse – Celoroční kontinuální činnost 2019 – Hlavní město Praha – 450.000 Kč

Tantehorse – Celoroční kontinuální činnost 2019 – MKČR – 320.000 Kč

!O! / Family Therapy – další uvedení na Pragovce – SFK – 35.000 Kč

MOVE:ME(A)NT CHANGE – SFK – 70.000 Kč

OSUDETY: In the middle of nowhere – SFK - 75.000 Kč

OSUDETY: In the middle of nowhere – MČP1 - 20.000 Kč

Tantehorse z.s.

datum vzniku 19.1.2009

13.1.2016 přejmenováno na Tantehorse z.s. původně Czechpantomime o.s. sídlo Nuselská 785/80, Praha 4, 140 00

od 13.1.2016 sídlo Rybná 716/24, Praha 1, 110 00

IČ: 228 28 044

Nejvyšším orgánem občanského sdružení/spolku je členská schůze.

Statutárním orgánem je předseda.

Jménem spolku jedná předseda

Předseda spolku:

JAKUB URBAN, dat. nar. 24. srpna 1990 Biskupcova 1653/27, Praha 3, 130 00

Hlavní formou dosahování cílů spolku je poskytování obecně prospěšných činností v oblastech kultury a vzdělávání a to zejména:

- pořádání divadelních a jiných kulturních projektů podporujících cíle spolku
- kooperace s jinými spolky mající shodné cíle

- vzdělávání osob - pořádání workshopů, symposií, přednášek
- rozvíjení komunikace mezi tvůrci a veřejností
- vydávání uměleckých publikací, kulturních časopisů a bulletinů

Počet členů 6

Výčet položek
podle vyhlášky č. 504/2002 Sb.
ve znění vyhlášky č. 476/2003 Sb.
a ve znění vyhlášky č. 548/2004 Sb.

Výkaz zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu

ke dni **31.12.2019**

(v celých tisících Kč)

IČ : **22828044**

Název, sídlo, právní forma
a předmět činnosti účetní jednotky

Tantehorse z.s.

**Rybná 716/24
11000 Praha 1**

zapsaný spolek

řádek	Název položky	Činnosti	
		hlavní	hospodářská
	A. NÁKLADY		
01	I. Spotřebované nákupy celkem	33	0
02	II. Služby celkem	736	0
03	III. Osobní náklady celkem	401	0
04	IV. Daně a poplatky celkem	0	0
05	V. Ostatní náklady celkem	4	0
06	VI. Odpisy, prod.majetek, tvorba rezerv a oprav.položek celkem	0	0
07	VII. Poskytnuté příspěvky celkem	0	0
08	VIII.Daň z příjmu celkem	0	0
09	Náklady celkem	1 174	0
	B. VÝNOSY		
10	I. Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem	192	0
11	II. Změny stavu vnitroorganizačních zásob celkem	0	0
12	III. Aktivace celkem	0	0
13	IV. Ostatní výnosy celkem	0	0
14	V. Tržby z prod.majetku, zúct. rezerv a oprav.položek celkem	0	0
15	VI. Přijaté příspěvky celkem	0	0
16	VII. Provozní dotace celkem	950	0
17	Výnosy celkem	1 142	0
18	C. Výsledek hospodaření před zdaněním	-32	0
19	D. Výsledek hospodaření po zdanění	-32	0

Sestaveno dne : **30.04.2018**

Podpisový záznam :

Výčet položek
podle vyhlášky č. 504/2002 Sb.
ve znění vyhlášky č. 476/2003 Sb.
a ve znění vyhlášky č. 548/2004 Sb.

Rozvaha (balance) ve zjednodušeném rozsahu

ke dni **31.12.2019**

(v celých tisících Kč)

IČ : **22828044**

Název, sídlo, právní forma
a předmět činnosti účetní jednotky

Tantehorse z.s.

**Rybná 716/24
11000 Praha 1**

zapsaný spolek

řádek	A K T I V A	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
01	A. Dlouhodobý majetek celkem	0	0
02	I. Dlouhodobý nehmot. majetek celkem	0	0
03	II. Dlouhodobý hmotný majetek celkem	0	0
04	III. Dlouhodobý finanční majetek celkem	0	0
05	IV. Oprávky k dlouhod. majetku celkem	0	0
06	B. Krátkodobý majetek celkem	0	55
07	I. Zásoby celkem	0	0
08	II. Pohledávky celkem	0	2
09	III. Krátkodobý finanční majetek celkem	0	53
10	IV. Jiná aktiva celkem	0	0
11	AKTIVA CELKEM	0	55
	P A S I V A		
12	A. Vlastní zdroje celkem	0	34
13	I. Jmění celkem	0	0
14	II. Výsledek hospodaření celkem	0	34
15	B. Cizí zdroje celkem	0	22
16	I. Rezervy celkem	0	0
17	II. Dlouhodobé závazky celkem	0	0
18	III. Krátkodobé závazky celkem	0	22
19	IV. Jiná pasiva celkem	0	0
20	PASIVA CELKEM	0	56

Sestaveno dne : **30.04.2018**

Podpisový záznam :